

ad II. Naproti tomu jest odvolání odůvodněným, pokud se týká výroku o námitce místní nepříslušnosti soudu I. stolice.

Dle §u 93. j. n. možno žalovati více osob při obecném sudišti jedné z nich, když ohledně nich jsou dány předpoklady vlastního společenství v rozeprí po rozumu §u 11. č. 1. c. ř. s., t. j. když osoby ty tvoří v příčině předmětu sporu právní jednotu neb když jsou zavázány z téhož skutkového a právního základu; tyto předpoklady nejsou dány v přítomném případě, poněvadž dle údajů žalobních nespočívá zavinění obou žalovaných na jedné a téže skutečnosti.

Tvrzení žaloby, že dle §u 1302. ob. z. obč. je dáno solidární ručení obou žalovaných, nezpůsobuje vlastního společenství v rozeprí dle §u 11. č. 1. c. ř. s.; proto musilo se námitce místní soudní nepříslušnosti dle §u 74. j. n. vyhověti a rozhodnouti po rozumu §u 475. II. odst. c. ř. s.

Dovolacímu rekursu žalobkyninu c. k. nejvyšší soudní dvůr usnesením ze dne 27. října 1908 č. j. R III. 250/8 nevyhověl, poněvadž odůvodnění naříkaného usnesení odpovídá stavu věcí a ustanovením §u 93. j. n. a §u 11. č. 1. c. ř. s. a není vyvráceno vývody dovolacího rekursu.

B r a b l e c.

Přijme-li nepravá osoba žalobu, nemá práva dožadovati se na žalobci náhrady nákladů spojených s nápravou této od ní zaviněné závady.

O žalobě sládka J. K. na majitele pivovaru Adolfa Z. pro 158 K byl položen rok k ústnímu jednání. 3 dni před rokem vrátil soudu žalobu Mořic Z., jediný to majitel firmy Adolf Z., se sdělením, že žalobu svědčící fysické osobě, Adolfu Z., omylem přijal a zpáteční lístek jménem žalovaného podepsal, a s návrhem, aby položený rok byl zrušen. Tomuto návrhu procesní soud nevyhověl a podání s žalobním pare Mořici Z. vrátil.

C. k. zem. soud v Brně k rekursu Mořice Z. usnesl se, že se rekursu vyhovuje a v odpor vzaté usnesení okr. soudu v ten způsob změňuje, že se podání M. Z. k soudu přijímá a soudu první instance ukládá, by dal doručiti žalovanému žalobu do vlastních rukou pod adressou v žalobě uvedenou, aneb, nebyla-li by adresa správná, žalobce o tom zpravil. Návrh na přiřčení nákladů s řečeným podáním a rekurse spojených se zamítá.

D ů v o d y :

Ježto žaloba směřuje proti Adolfu Z. a tudíž jemu do vlastních rukou měla býti dodána, soud na oznámení Mořice Z., že omylem žalobu přijal a zpáteční listek jménem žalovaného podepsal, měl nařídit, aby byla žaloba žalovanému samému dle předpisu § 106. civ.

ř. s. doručena, aneb, nemohla-li by pod udanou adressou doručena býti, žalobce o tom zpravit. Na náhradu útrat s dotčeným podáním a rekursem spojených nemá stěžovatel nároku, poněvadž přijav žalobu, sám zavinił její nesprávné doručení a poněvadž podle toho, co sám uvádí, není stranou v tomto sporu účastněnou (§ 41. civ. ř. s.).

C. k. nejvyšší soud usnesl se dne 18. května 1909, č. j. R III. 184/9 stížnosti Mořice Z. do rozhodnutí o nákladech na rekurs nevyhověti.

O d ů v o d n ě n í :

Dle založeného ve spisech lístku doručného mělo býti usnesení z 9. dub. t. r., č. ř. 1 spolu se žalobou doručeno Adolfu Z., majiteli pivovaru a sladovny, tudíž fysické osobě A. Z. Stěžovatel, jenž jest nyní majitelem jednotlivé firmy A. Z., v rejstříku obchodního soudu zapsané, nebyl tedy povinen přijímati soudní úřední spis, určený nikoli této obchodní firmě, nýbrž A. Z., majiteli pivovaru a sladovny a naň též adressovaný; k tomu nebyl ani oprávněn, jsa s to poznati z doručovacího lístku a podle všeho též z adressy, že spis nebyl adressován firmě A. Z., a věda dokonce velmi dobře, že existuje fysická osoba jménem A. Z. To bylo pro stěžovatele zákonným důvodem, aby odepřel přijetí žaloby (§ 109. civ. ř. s.). Soud rekursní proto právem položil důraz na to, že stěžovatel přijav žalobu proti řádu, nesprávné její doručení sám zavinił a proto oprávněn není dožadovati se náhrady nákladů spojených s napravením této jím zaviniłé závady.

F. N.

Je přípustným ujednání klidu řízení ve stadiu řízení odvolacího? Příspěvek k §§ 516. a 519. c. ř. s.

Ve sporu vojenského eráru proti MUDr. A. Č. pcto 3094 K 43 h oznámily průběhem řízení odvolacího obě strany odvolacímu soudu, že se dohodly na klidu řízení a že žádají tudíž o zrušení stání odvolacího.

Oznámení to vyřídil c. k. m. sl. vrchní zemský soud v Brně usnesením ze dne 5. května 1908 č. j. $\frac{\text{Bc. I 52/8}}{17}$, jímž bylo vyřčeno, že »nelze vyhověti žádosti obou stran, aby se na vědomost vzalo vzájemné ujednání klidu řízení odvolacího a aby se zrušil rok na den 13. května 1908 položený, nýbrž zůstává rok ten v platnosti a jest pouze stranám na vůli po smyslu §§ů 134. a 135. c. s. ř. z důvodů tam uvedených žádati za jeho odložení.

D ů v o d y :

Ze srovnání § 170. s § 491. c. s. ř. a ze způsobu, jakým jest řízení odvolací upraveno, lze souditi, že právní ústroj klidu řízení není